

Po všetkých povinnostiach
prišiel čas na hranie.
Jurko si najradšej
skladá vežičky z kociek.
Táto hra ho však
rýchlo omrzí.

„Mami, chcem si kresliť,“
hovorí Juraj.

„Môžeš, ale až vtedy,
keď si po sebe odpraceš
kocky,“ odpovedá mama.

„Ale ja ich nechcem odpratávať!“

„Juraj, je to tvoje
rozhodnutie, no keď ich
neodpraceš,
pastelky nebudú.“

Jurajko sa pozrel
na mamu a rozplakal sa.

V jednom známom mestečku,
v malom dome pri veľkom parku,
žije bystrý chlapec, ktorý sa volá Juraj.
Aj keď sa to na prvý pohľad nezdá,
je veľmi šikovný.

Každý deň sa začína rovnako:
treba vstať a prezliecť sa z pyžamka.
„Ajajáááj! Mami, ja sa neviem
sám prezliecť!“ kričí Juraj.
„Ale, Jurko, vieš, už si veľký chlapec,“
odpovedá mu maminka.
A naozaj! Stačilo len trochu chcieť,
premôcť sa a razom
bol prezlečený.